

# ОСНОВАЦ



ЛИСТ УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ОШ „3. ОКТОБАР”, БОР

СЕПТЕМБАР '14

БРОЈ 9



ЈЕДНА ЈЕ НАЈБОЉА:  
ТИЈАНА ЖИВКОВИЋ  
УЧЕНИЦА ГЕНЕРАЦИЈЕ



ПРИЧА МОЈЕ  
ФОТОГРАФИЈЕ



ОНИ СУ НАС УЧИЛИ:  
БИСЕРКА МИЛОСАВЉЕВИЋ

# ОСНОВАЦ

Број 9, септембар 2014.

**Издавач:**

ОШ „3. октобар”, Бор

**Директор школе:**

Светлана Модец

**Главни и одговорни уредник:**

Саша Чорболоковић

**Заменик главног уредника:**

Мирјана Спасић

**Уредник:**

Никола Атанасијевић

**Сарадници:**

*Наставници и учитељи:*

Сања Маринковић

Јелена Вукић

Дејана Борановић Маринковић

Гордана Остојић

Слађана Ђорђевић

Александра Бошковић

Јасминка Шкиљевић

Дејан Радоњић

*Ученици:*

Јован Ђорђевић

Василије Благојевић

Алекса Костић

Миша Будровац

Борко Стојановић

Петар Радивојевић

Јелена Чулиновић

Никола Атанасијевић

Арсеније Пешић

**Лектори:**

Драгана Илић

Милена Газић

**Тираж:**

200 примерака

**Штампа:**

„Графомед”, Бор

# РЕЧ УРЕДНИКА

Девети број часописа *Основац* доноси велики број нових рубрика и интересантних запажања чланова новинарске редакције.

Задовољни смо што смо успели да у ово тешко време одржимо континуитет издавања и да сваким новим бројем будемо садржајно богатији и ауторски бројнији.

Захваљујем свим члановима редакције на преданости, инвентивности и креативности приликом осмишљавања својих рубрика.

Добар тим је основа успешности у сваком послу.

Остаје нам да пожелимо и другима да се угледају на нас.

Зашто да не? Добре примере, свакако, треба следити.

*Саша Чорболоковић*

## Садржај

### Озбиљне стране

Интервју.....	3
Они су нас учили.....	4
Једна је најбоља.....	5
Наше активности.....	5
Најлепше је ђачко доба.....	8

### Забавне стране

Језичке недоумице.....	10
Како смо се некад играли?.....	10
Прича моје фотографије.....	11
Вицеви.....	12
Из пера борских књижевника.....	13
Наши мали ствараоци.....	14
Мудре мисли о књигама.....	15
Филмована историја.....	16
Да ли знате?.....	17
Надимци ученика седмог разреда.....	18
Пет најчитанијих књига.....	19
Енглези у акцији.....	20
Школски бисери.....	21
Око математике.....	22
Креативни приступ књижевноуметничком тексту.....	23

**Милан Марковић,  
школски психолог**

**П:** *Шта Вас је навело да се определите за овако одговоран позив?*

**О:** Свиђа ми се рад са људима, а нарочито са децом. То је нешто што ме заиста испуњава као личност. Посао је динамичан и пружа могућност учења нових ствари.

**П:** *Колико се дуго бавите овим послом? Чиме сте се бавили пре доласка у Бор?*

**О:** У ОШ „3. октобар” почео сам да радим почетком маја 2013. године. Пре доласка у Бор, радио сам као стручни сарадник и асистент професора у једној приватној школи глуме у Нишу. Глумом и позориштем бавио сам се десет година. Био сам члан неколико нишких позоришта и играо у великом броју представа за децу и одрасле.

**П:** *Са каквим се све проблемима сусрећу деца, а самим тим и Ви причајући са њима?*

**О:** Проблеми су најчешће везани за односе са вршњацима, или са родитељима, затим ту су и тешкоће у учењу и сл. Данас у редовним школама има и деце која наставу похађају по прилагођеном програму, па је њима и њиховим родитељима неопходна додатна подршка и помоћ у раду. Има доста ученика са емоционалним и породичним проблемима када им много значи да их неко саслуша и посаветује их.

**П:** *Знамо да је понекад значајно имати некога ко ће нас саслушати у тешким тренуцима. Међутим, интересује ме да ли је тешко разумети баш свакога?*

**О:** Мислим да није најтеже свакога разумети већ свакоме помоћи. Психолог, као и сви други, има своје ставове и мишљење, али је у обавези да свакој особи укаже поверење, покаже разумевање и покуша да ствари сагледа из угла другог. Само такав емпатичан и професионалан однос може да да добре резултате.



**П:** *Пошто сте млађи, да ли деца причају о својим проблемима или можда траже савете за неке своје идеје.*

**О:** Да. Велики је број деце која желе са мном да поделе своје идеје и планове. Њима је битна подршка неког старијег ко неће да их критикује или осуђује, и у кога имају поверења.

**П:** *Можете ли да се сетите најсмешнијег проблема који сте морали да решите?*

**О:** Било је доста комичних ситуација, али ниједан проблем не бих окарактерисао као смешан. То би значило да неозбиљно схватам ученика који се обраћа за помоћ.

**П:** *Шта ради психолог уколико се јави неки нерешиви проблем? Да ли је уопште било таквих случајева?*

**О:** Повремено се јаве проблеми који превазилазе могућности и компетенције стручне службе. Тада смо педагог и ја у прилици да сарађујемо и са стручњацима из других институција, као што су: Здравствени центар, Центар за социјални рад, Полицијска управа и сл. Овакав вид сарадње понекад је неопходан да би се ученику и његовој породици помогло.

**П:** *Који је Ваш савет свима нама ученицима?*

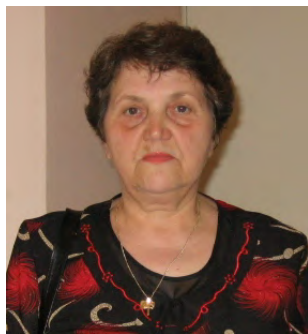
**О:** Морате боље да комуницирате међу собом. Лоша комуникација најчешће је узрок проблема у школи и ван ње. Поштујте наставнике и једни друге. Када имате неки проблем, не стидите се да затражите помоћ или савет другог.

**П:** *Како себе видите за десет година? Хоћете ли бити и даље тако посвећени послу, смирени и пуни разумевања за сваког од нас?*

**О:** Позив психолога ми се веома допада, а особине које сте навели су неопходне за професионално бављење таквим послом. Зато ћу се трудити да сачувам преданост у раду и поверење деце и људи са којима радим.

*Никола Атанасијевић VIII/4*

## Бисерка Милосављевић, учитељица



**П:** Обично док смо још мали размишљамо о свом будућем позиву. Да ли је то био и са Вама случај? Чиме сте Ви тих година желели да се бавите?

**О:** У породици са више деце често смо се играли школе у којој сам ја била "учитељица" а остала деца "ђаци", али су и моји учитељи били добри узорни у избору позива.

**П:** Како је текла Ваша професионална каријера?

**О:** Пут којим сам професионално ишла био је разнолик и занимљив. Најпре сам радила као наставник музичког васпитања, затим сам била учитељ у комбинованом одељењу, па васпитач у обданишту и забавишту и на крају учитељ разредне наставе.

**П:** После много година проведених у непосредном раду са децом дошла је и заслужена пензија. Шта сте све спаковали у Ваш кофер успомена из школе и уопште рада са децом?

**О:** Много година и много рада. У различитим облицима рада требало се доказивати и постизати резултате. Уз рад је било и учења, учење добијено радом је вредно и трајно. Стигла сам до пензије са богатим искуством. Са собом сам понела више онога што је добро, што ме је испуњавало.

**П:** Постоји уврежено мишљење да је посао учитеља лаки и пожељан због честих распуста и радног времена. Да ли је то истина или заблуда?

**О:** Бити учитељ је лепо, узвишено, али не и лако. Бити учитељ не значи само држати наставу, од учитеља се очекује много више. У њега су упрте очи бића којима треба уградити поверење и која се не смеју изневерити. Што се тиче распуста, распуст је за вас ђаке а ми учитељи, наставници имамо обавезе и када ђаци нису у школи и немамо распуст већ одмор као и запослени у другим фирмама.

**П:** Колико сте генерација извели и која Вам је била омиљена?

**О:** С обзиром на то да сам прошла кроз различите облике рада не могу рећи колико је то генерација, могу рећи да је то велики број деце.

**П:** Током рада били сте врло савесни, посвећени и успешни. Колико је такав однос према послу и био високо вреднован?

**О:** Највећа вредност мог рада је то да су они већ стасали, успешни и добри људи. Верујем да ће такви бити и они који су остали иза мене. Много тога уграђујем у своју унуку која ће ускоро постати ђак.

**П:** Да можете, шта бисте променили код себе и у свом раду?

**О:** Промене су се дешавале у ходу и то у моментима када сам осетила потребу за њима.

**П:** Сећате ли се неких занимљивих анегдота које бисте поделили са нама?

**О:** У току рада било је занимљивих ситуација. Неке памтим, неке сам записивала. Једном је редар, ученик другог разреда, уз мерење лењиром намештао клупе "под конач"...

**П:** Које квалитете треба да поседује добар учитељ?

**О:** Учитељ није ни лекар, ни апотекар, ни научник, али је његова струка основ свих других. Учитељ треба, пре свега, да воли свој посао, да буде довољно стручан, креативан, добар педагог и психолог, да поштује личност ученика, као и њихове родитеље, да буде тачан и доследан у свему, укратко, да буде добар просветни радник.

**П:** Шта бисте саветовали деци, а шта нама ученицима у ово данашње време када се све променило, када је другачији систем вредности?

**О:** Све што радите, радите са вољом и најбоље што умете. Поставите себи циљ и тежите његовом остварењу јер човека најбоље вреднује његов рад, труд и залагање.

Василије Благојевић VIII/4



**Тијана Живковић,**  
ученица генерације

**П:** *Најпре желим да ти честитам. Какав је осећај бити најбољи у својој генерацији?*

**О:** Хвала, задовољна сам што је мој труд и рад примећен и награђен.

**П:** *Како би описала своју генерацију и колико си ти њен типични представник?*

**О:** Ја нисам типични представник моје генерације. Типичан представник моје генерације је особа која сматра да учење није „кул”, а децу која уче назива „штреберима”.

**П:** *Који су твоји највећи успеси?*

**О:** Поред освојених места на општинским и регионалним такмичењима из српског језика и математике, то је пласман и учешће на Републичком такмичењу из физике, као и учешће на Републичком такмичењу у кошарци.

**П:** *Постоји ли нешто за чим жалиш јер ниси успела да оствариш у школи?*

**О:** Волела бих да сам успела да остварим пласман на Републичко такмичење из српског језика.

**П:** *Да си у прилици да нешто промениш у садашњем школству, шта би то било?*

**О:** Побољшала бих критеријум оцењивања ученика, јер су многи ученици добили одличне оцене незаслужено. Повећала бих ауторитет наставника и увела бих униформе за ученике.

**П:** *Имаш ли неки драгоцен савет за све основце?*

**О:** Човек вреди онолико колико зна. Знање је једина ствар коју нико не може да нам одузме.

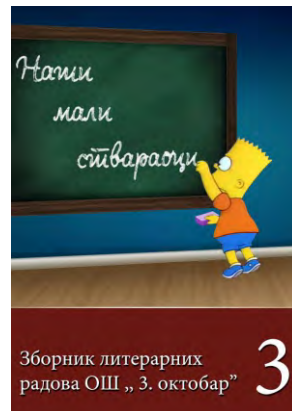
**П:** *Шта очекујеш од даљег школовања?*

**О:** Очекујем да стекнем ново знање из области које ме занимају како бих се што боље припремила за факултет и надам се да ћу постићи још боље резултате на такмичењима.

*Алекса Костић VIII/5*



Септембар је отпочео традиционално приредбом посвећеној првацима, чији су носиоци били ученици млађих разреда и њихови учитељи. У овом месецу је завршен и пуштен у рад сајт школе, који садржи све битне информације како



о функционисању школе, тако и о свим активностима у школи. Школа је узела учешћа и у Кросу РТС-а. Завршено је и прикупљање радова за зборник литерарних радова *Наши мали ствараоци 3*, чије је штампање планирано за крај првог полугодишта.



У октобру је прослављен Дан школе централном приредбом у холу школе, књижевном вечери у свечаној сали и спортским сусретима. Осим тога, наша школа се активно укључила у прославу Дечје недеље. Млађи разреди су организовали свечани пријем првака у Дечији савез, на коме су им подељени специјално направљени беџеви, а потом је њено обележавање настављено уз песму и игру током „веселих одмора” приредбом, и врло запаженим маскенбалом. Ученици старијих разреда су били учесници у едукативним радионицама Народне банке Србије *Знаменити Срби* и *Мој буџет и ја* у Народној библиотеци у Бору.

## НОВЕМБАР



Новембар је био посвећен родитељима. Најпре је драмска секција премијерно извела представу *Сумњиво лице* Бранислава Нушића, а потом је и одржано предавање школског психолога *Комуникацији са ученицима* (проблеми и савети за њено побољшање) за све родитеље ученика седмог разреда.



## ДЕЦЕМБАР



Децембар је био у знаку *Новогодишње продајне изложбе честитки и украса*, учитеља и ученика нижих разреда и представе *Новогодишња бајка*, маштовитог драмског приказа

који је најавио предстојеће празнике. Сprovedено је и кратко тестирање ученика из опште културе ради њихове благовремене припреме за комбиновани тест на малој матури.

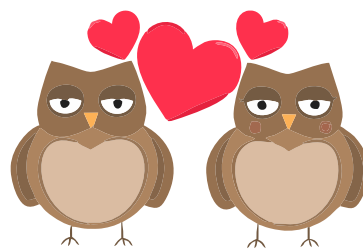


## ЈАНУАР

У јануару је обележен Дан Светог Саве. Светосавска приредба је почела светосавском химном, након чега је уследио колажни програм који је обухватио најважније историјске чињенице из живота и дела Светога Саве, драматизацију



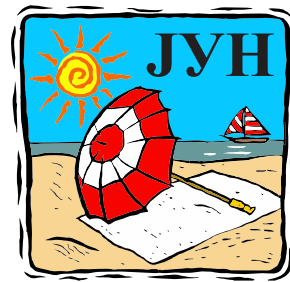
неколико народних прича и рецитал ауторских песама посвећених нашем првом архиепископу, законписцу и књижевнику, као и ритмичку игру млађих разреда. Свечаност је завршена доделом диплома МЗ „Младост” најдражем наставнику и учитељу и најуспешнијем ученику.



## ФЕБРУАР/МАРТ

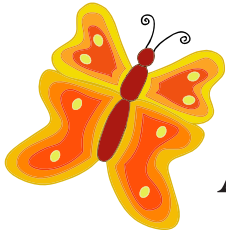
У фебруару ученици осмог разреда су учествовали у радионици *Читај отпозади* Народне библиотеке Бор, где су научили да користе индекс, библиографију и појмовник, а у марту је одржано *Франкофоно вече* посвећено француском језику и култури, који су осмислили и реализовали Актив наставника француског језика са ученицима старијих разреда.





Јун је обележила наградна једнодневна екскурзија и посета Народној банци Србије која је организована за све ученике који су у току школске 2013/2014. године били на неком републичком

или међународном такмичењу, за ученика генерације, вуковце, спортисту и спортисткињу генерације.



## АПРИЛ

Програм *У сусрет Васкрсу* припремили су мали чувари традиције, ученици 2. и 3. разреда са учитељицама. Такође у априлу Тим за безбедност одржао је низ превентивних радионица у вези с насиљем и болестима зависности.



## МАЈ

Иако је Ђачки парламент био активан током целе године, ангажованост, зрело размишљање и спремност да помогну је нарочито дошла до изражаја у акцијама прикупљања помоћи за угрожене од поплава. Ученици осмог разреда су се одрекли дела новца за матуру уплатили на жиро рачун за поплављене.



Мирјана Спасић  
Саша Чорболоковић

## Интервју са осмацима прве генерације ОШ „3. октобар”

**П:** Када се сетите своје основне школе које слике најбрже искрсавају у свести?

**О** (Слободанка Алексић (Станојловић)): Сlike навиру, осећања се мешају... Ја знам да је то незаборав, најлепши, никад поновљив... Моја најбоља другарица Драгица Стефановић из милоште звана Гица је најсветлија. Другарство, љубав несебична, неискварена, никад престижнута, нераздвојне до дана данашњег.

Наставници добри. Заиста су се трудили да нас васпитавају, разумеју и пренесу знање. Али ту су и оцене; понекад неправедне...

Мој разредни, господин Миодраг Гојковић Пипи, изузетно строг наставник и данас га видим како са пудлицом на повоцу шета. Када сам га упознала, чинило ми се да речи цеди кроз зубе. У почетку сам га се плашила, али до краја школовања нисам схватила да ме је волео и ценио: „Имам част да честитам на одличном успеху уз најлепше жеље у даљем школовању Слободанки Станојловић...”. Ово су речи које не верујем да је неко од наставника упутио свом ђаку на крају осмогодишњег школовања.

Несебичност друга Хенрија Подлесника који је хтео своју петицу из физичког да смањи на тројку да би моја Гица и ја имале петицу на полугођу.

Добри другови Живојин Станић, Златко Марковић, Коста и Милица Јовић... Наше другарство и моје шапутање не могу да заборавим. Било је и љубоморних... прве симпатије...

Били смо деца која би пожелела данашњој деци да наследе, да се не туку жестоко и мрзе већ да се друже, воле, и да знају да се то невино доба више неће вратити.

У овој школи са поносом кажем Основној школи „3. октобар”, али у новој згради учени су и моји синови Андреја и Иван Алексић до пресељења у Зајечар. А затим трећа генерација, моја унука Тијана Алексић, сви одликаши.

И на крају, имам поруку свим будућим генерацијама да се друже, воле и праштају, наставници да не јуре незнање већ да пренесу знање деци. Желим деци да уче кроз групни рад и у том смислу реформу школства. Ово је моја мала дигресија, коју нисам могла да избегнем.



**П:** Мислите ли да је заиста најлепше ђачко доба? Постоји ли можда неко друго доба најлепше?

**О** (Милица Јовић Шапоњић): Седим сама у својој соби и слушам песму „Прође лето тридесето, година ми жао није”, па са сетом закључих да је бар тридесето, а не шездесето! Сећања навиру на безбрижно детињство, прелепо ђачко доба, прву ђачку љубав: та слатка мала љубав, најзагонетнији део наше младости, најлепша ствар у нашем ђачком добу када желимо све, а немамо ништа. Снага и воља за животом, чежња, туга, срећа...

Да ли је пословица „од колевке па до гроба, најлепше је ђачко доба” заиста истина или је то неко друго доба? Сигурно знам да је једно од најлепших доба био тренутак када сам постала мајка. Кад сам у наручју држала то мало, нежно створење, жељно љубави и пажње, па доба његовог одрастања до тренутка када постаје човек и родитељ.

А можда је најлепше доба у коме постајем бака, сада већ четворо унучади. Са њима поново проживљавам детињство, школске дане, прве љубави, радости и тугу. Да, можда је то ипак најлепше доба! Нисам сигурна, али знам да без обзира на све то, волим своју шездесет и неку.

**П:** Каква је била Ваша генерација?

**О** (Златко Марковић): Наша генерација била је срећна и безбрижна. Ми смо били из радничких породица и желели смо да у свом раду и одрастању будемо вредни и да на нашем примеру и ангажовању дамо допринос развоју нашег друштва, града и шире.

**П:** Да ли је она излазила са више знања од данашњих?

**О** (Златко Марковић): Свакако, а то можемо видети на примеру да је наша генерација била веома успешна. Оно што краси моју генерацију је то што је дала велики број стручних људи са великим достигнућима како у привреди, тако и у другим гранама.



**П:** *Шта у школи нисте волели?*

**О (Златко Марковић):** У школи нисмо волели крут став наставника према нашим несташлуцима и казнама које смо оправдано заслужили. То нам се урезало у памћење, тако да смо знали шта смемо, а шта не смемо.

С друге стране, овакав став наставника је допринео да будемо добри и поштени људи.

**П:** *Какав сте Ви били ђак?*

**О (Петровка Бачиловић):** Преко године било је шарених оцена, али на крају одлична ученица.

**П:** *Који Вам је предмет био омиљени?*

**О (Петровка Бачиловић):** Волела сам биологију, али кад смо почели са хемијом, била ми је јако интересантна, па сам и уписала хемијски одсек и завршила. Радила сам као хемијски техничар до пензије у Институту за бакар.

**П:** *Можете ли да се сетите неке занимљиве анегдоте?*

**О (Слободанка Алексић):** На часу француског језика, као и увек била сам причалица. Наставница Анђела Костић је имала пано на зиду и на њему исцртано поврће. Пропитивала нас је како се које поврће каже на француском. Ја сам чула кромпир и дигла руку. Прозвана, у истом часу сам видела да наставница показује грашак. Збуњена, истог часа сам изустила:

„I romm d terr el la krompir” и села. Сви смо се насмејали и тако је „le zepinard” остао без одговора.

**П:** *Већина људи тврди да су најлепше године у којима сте? Шта Ви о томе мислите?*

**О (Коста Јовић):** Човек, од када се роди ради на томе да изгради себе као личност, едукује се, стекне породицу и пријатеље. И увек нешто ради и ствара, па отуда и и она чувена мисао „рад је створио човека”. Прошао је Други светски рат, назови безбрижно детињство, скромност и дани препуни дечијих заврзлама и несташлука док није дошло доба поласка у школу и учења првих животних лекција. Леп период – прве дечачке чарке, прве симпатије, прве батине због лоше оцене и похвале и награде за сваку добру. И тако 18 година...а онда нашли смо се на раскршћу: неки од нас су се запослили, а други наставили школовање. И тако дан за даном, текао је мој радни век, основао сам породицу, подигао своју децу и дочекао пензију. Сама пензија ми није донела гледање телевизије, шетњу и уживање јер ја и даље волим да радим и стварам.

Како на селу увек има посла, чини ми се да ме управо то и одржава. Када се осврнем иза себе, не могу да не будем задовољан. Спадам у остварене људе, имам потомке и лепе успомене из сваког животног периода. Осећам спокој и задовољство, нарочито када ми моја унука стави главу на раме и каже: „Деко, можеш ли да ми прочиташ још једну причу?” Што се тиче најлепших година, то првенствено зависи од нашег доживљаја и наше спремности да у свакој видимо нешто лепо и позитивно.

**П:** *Имате ли неку поруку за све садашње осмаке и уопште ђаке наше школе?*

**О (Живојин Станић):** Драга децо, ви живите у ери техничког напретка. Имате компјутере, интернет, мобилне телефоне. Све вам то помаже да лакше дођете до информација, савладате градиво, брже урадите задато. Али немојте заборавити књигу. Немојте заборавити своје учитеље, наставнике. Обратите им се, ако осетите да не можете сами, разговарајте с њима. Немојте заборавити своје другаре, не отуђујте се, не затварајте се јер вам компјутер није школски друг, већ само ствар. С њим се не можете дружити, с њим не можете решити проблем, прославити рођендан, прошетати. Децо, не заборавите да сте деца, не заборавите дечје играрије због компјутерских игрица.

Осмацима се обраћам са великом молбом и саветом: учити и само учити. Почните на време припреме за упис у жељене средње школе. Ако не можете сами, потражите помоћ и ваших наставника, организујте састанке, додатну наставу, некад популарна преслишавања. Врло је важно да са родитељима причате о својој будућности, занимању, хтењу, жељама, могућностима. Заједно са наставницима и родитељима уз разговор и савет определите се за школу, која ће вам одредити даљи животни пут. Кад завршите основну школу, памтићете је као нешто најлепше, као део детињства. Зато немојте да заборавите да ту радост поделите са вршњацима и својим драгим наставницима. Верујте ми, целог живота ће вас пратити та сећања.

**П:** *Како гледате на прошле школске дане као ученик, а како као бивши просветни радник?*

**О (Живојин Станић):** Рођен сам у овом граду и основну школу сам завршио овде. Пuteви школовања одвели су ме у Ниш, па у Скопље, али сам се вратио и почео да радим баш у школи, чији сам ђак био, у Музичкој школи. У пензију сам отишао као дугогодишњи музички уредник Радио Бора, али никад нисам престајао да предајем у борским основним школама,

сеоским, и мајданпечкој Музичкој школи.

Памтим своје ђачке дане. Биле су то године, које моја генерација више памти по сиромаштву него по обиљу, али су то били дани дечјих несташлука, безбрижности, играрија, јурцања по заборављеним борским улицама, потоцима, по краденом воћу из комшијских башти, уз обавезну послестицу хлеб маст са алевом паприком, или џем од шљива од којих су нам остајали бркови. У школу смо ишли ољуштених колена, у кратким панталоницама, а ташне су нам биле пуне кликера-гвозденаца, исечених дугмића са бакиних постелина, које смо давали за изгубљену битку победнику кликерашу. Буквари, читанке, рачунаљке, школске приредбе, излети... све су то делови драге слике детињства, школских дана. А сећања на учитељице, учитеље, наставнике, наставнице, који су за нас тада били недостижни ауторитети, у исто време, други родитељи, који су својим саветима градили од нас људе, учинили су да многе имам пред очима, док сам, касније био на истом месту као педагог, и били узор за многе поступке.

Увек сам у ђацима гледао себе, враћао се у то доба, а у исто време, трудио се да помогнем сваком детету, ученику, као свом рођеном. Школско доба носи многе тренутке и радосне и тужне. Био сам увек ту да помогнем кад негде загне, кад зафали оцена или се негде скрене с пута. Увек ту да саслушам, да решимо проблем, поделимо га заједно, а радост прославимо.

Гордана Остојић

## Језичке недоумице: Плеоназам

Прочитајмо и размислимо о значењу следећих реченица:

Сиђи доле у подрум!

Пењи се горе!

Врати се натраг!

Можемо ли да сиђемо и попнемо се, или вратимо другачије. Наравно да не.

Због тога су истакнуте речи сувишне. Ова појава употребе сувишних речи у српском језику позната је под именом *плеоназам*. Такве примере имамо и у: **мала** кућица, **често** пута, **чак** штавише, помислити **у себи**... Речи јесу бесплатне, нечији фонд речи се мери по броју усвојених речи, али такође не треба губити из вида да њихова употреба треба бити крајње промишљена и са мером јер „расипањем се умањује њихова вредност”. (Милија Николић, *Стилске вежбе*, Београд, 2002)

## ШКОЛИЦЕ



Једна од најраспрострањенијих дечјих игара – школица, своје почетке бележи још у старом Риму. Идеја школице потиче од

тренинга римских легионара који су вежбали неге скачући с пуном опремом у поља уцртана на полигону дугачком од тридесет метара. Прича каже да су деца у римској провинцији Британији посматрајући ову вежбу направила игру која се касније усталила под називом хопскоч.

Најпре је потребно кредом обичном или у боји или комадићем цигле нацртати квадрате/поља као на слици и означити их бројевима.

Правила игре



Играч стане испред поља означеног бројем 1 и у њега баца каменчић. На једној нози ускочи у поље. Затим скакуће редом по пољима (тако где је једно поље скаче на једној нози, а где су два поља на две ноге, у свако поље по једна) до последњег броја 10 (или средња). На десетом пољу се окрене за 180 степени и врати се на исти начин, с тим да се у пољу један мора сагнути и усети каменчић (у овом случају док стоји на једној нози). Након тога се узима каменчић и баца на поље 2 и опет одскакуће све редом. Ако прође без грешке (без испадања и гажења граница поља) наставља даље све док не погреша. Кад погреша преузима следећи играч. Победник је онај ко први прође целу школицу.

(Преузето са: <http://www.pjesmicezadjecu.com/dobre-stare-igre/skolice.html#ixzz3CdGTtAAy>)

## ТАКО ТИ ЈЕ ТО КАД У ПАРУ ДОЂЕШ НА СВЕТ



Моја мама каже да је била врло срећна када нас је родила, али често истиче да је знала да ћемо бити овако несташни, радије би скочила у реку. Нас двојица били смо једини близанци у породици тог 27. новембра 2000. године, права атракција. Иако је мама једва чекала да дође кући и љубоморно нас само она чува, већ прве ноћи схватила је да је много лакше да неко други брине о нама, нарочито о мени.

Још као беба био сам много прождрљив, што је оставило последице до дана данашњег. Знао сам да пробудим маму у пола ноћи и тражим да једем, док је Михајло био сушта супротност. Када смо били мали, тешко су нас и родитељи разликовали, тако се једном десило да сам ја два дана јео, а Михајло је изгладнео и умало није завршио у болници.

Били смо веома несташна деца, што доказују многе наше фотографије из породичног албума. Међутим, мама је ту немирноћу својим веома дугим прутом успешно смиривала. Један од наших најбољих пријатеља био је Стефан Лукић, међу нама тада најјачи, или боље речено најдебљи. Стефан је понекад умео доста да гњави слабије од себе, за то му ја данас поштено враћам.

Наша популарност је настављена и поласком у школу. Ми смо чувени као близанци о којима готово сви наставници говоре. Без обзира ко направи неку глупост: Михајло или ја, о нама се расправља у пакету. Често и кад нисмо ништа криви, увек нас помену. Искрено, тек сада разумем оне који кажу да им претерана пажња смета.

Међутим, како кажу старији: из ове коже се не може. Да би нас неко схватио, морао би да буде у нашој кожи бар два дана. Тек тада би разумео шта значи бити *ми близанци*. Можда би тада и неко оправдање за наше понашање нашао.

## НЕСТАШНИ ПЛAVOKOCИ ДЕЧАК

Једног поподнева седела сам са својом баком у кући и из сасвим непознатог разлога узела да прелистам неке старе породичне албуме. На скоро свакој фотографији био је плавокоси дечак, који нигде није мирно седео већ је готово увек био у покрету: или је трчкарао или шутирао лопту или возио аутиће.

Прво сам помислила да је то мој ујак, али бака ме је исправила и рекла да сам то заправо ја. Погледала сам је са неверицом. Искрено, била сам више него збуњена, нарочито што сам увек на сликама носила мушку одећу. Бака ми је онда објаснила да је то одећа мог брата, коју сам редовно наслеђивала да родитељи не би куповали нову и тако трошили новац. Али то није било све. Још је чудније што је облачење било у складу и са



мојим понашањем. Увек сам се играла са роботима, а моћни ренџери били редовно остајали без главе. Једном речју, била сам прави терминатор за играчк. Слика на којој држим штап ме је на кратко подсетила на

један врло смешан догађај када сам мог деда Жику лупила штапом по ћелавој глави и пробудила га из чврстог сна. Добро ме је изударо по задњици. Сећам се као да је било јуче.

Моју нарав, мада су родитељи покушавали, нико није могао да промени, штавише са годинама била сам само још гора. Моја мајка тврди да је то повезано са Огњеном Маријом, датумом када сам рођена. Увек сам се тукла са дечацима и свима који не деле моје мишљење. Међутим, иако сам споља изгледала као округли дечак, изнутра сам била дубуко нежна и рањива. Нажалост, на основу мог изгледа ретко ко је то могао и да претпостави. Бака ме је одмалена прекомерно хранила због чега сам била врло буцкаста. Храну сам обожавала тако да сам у другом разреду имала, веровали или не, 60 килограма.

Онда је наступио период првих симпатија и заљубљивања, па су се килограми топили, а највише је томе допринео један мали и слатки вршњак. Логично, ко да у таквим околностима још размишља о храни. Важнија је била љубав. Чини ми се да су тек тада многи видели и моју другу страну. Стрпљивост и упорност се ипак исплатила.

Без обзира на све то, овај период је био испуњен многим симпатичним догађајима и ситним дечјим несташлукима. Лепо је што су многи од њих остали забележени на фотографијама које ће увек бити ту да ме на њих подсети. Не свиђа ми се само што морам да одрастем јер бити дете је нешто најлепше.

Марија Младеновић VIII/4

### МОЈЕ КРШТЕЊЕ

У породичном албуму међу мојим првим сликама пронашао сам и ову, која ми је привукла пажњу. Дуго сам је гледао и анализирао.



Родитељи су ми рекли да је та слика са мог крштења. Не сећам се ни једног детаља са ове слике јер сам био мали. Међутим, ово што сам могао да запазим на слици мени

изгледа страшно. Питам се зар нису могли да пронађу одговарајућу одећу за дете од једне године. Па ово је невероватно! На слици не личим на бебу. Обукли су ме као банкарског чиновника. Уз то су ми ставили лептир машну и обукли прслук као да сам пошао на венчање, а не на крштење. Ово малтретирање није било довољно. Погледајте ми израз лица док ми свештеник одсеца косу! Плакао сам. Сигурно није био нежан. Можда ме је болело. Док кум као кип стоји и чврсто ме држи, ја пружам руку према мајци да ме спаси ових мука. А она ме само немо гледа. Важно да је своју косу свила у пунђу, ставила минђуше, а мени и ово мало косе коју имам нека одсеку. Гледајући ову слику, присетио сам се једног крштења. Са пуних седам година присуствовао сам крштењу своје сестре од тетке. Она је тако јако плакала да сам се страшно уплашио. И сада осећам онај мирис упаљених свећа и тамјана.

Пред очима су ми унезверена лица присутних који немо гледају како дете плаче, а у ушима ми одјекује глас свештеника који тако гласно пева да цела црква јечи.

Сва срећа да се не сећам чина сопственог крштења јер би то оставило страшну трауму на мене. По изразу сопственог лица видим да ми нимало ритуал крштења није пријао. Верујем да је венчање много боље. Биће прилике да то и проверим.

Алекса Спасић VIII/4



Син се спремио за излазак у град и пита:  
– Тага, имаш пара?  
– Сине, ја имам, не секирај се ти за мене.

– Зашто Перица не једе зечетину?  
– Не воли брзу храну.

– Перице, која је животиња најјача на свету?  
– Најјачи је лав!  
– А зашто баш лав?  
– Па јак је ко коњ!



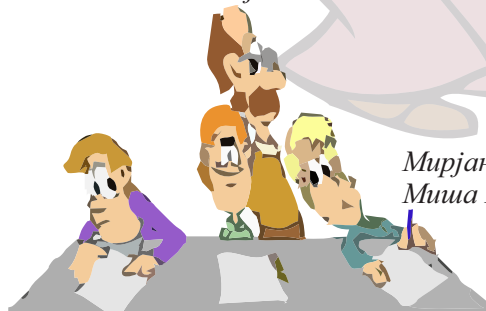
Мама:  
– Опет седиш испред монитора?  
Син:  
– Пробао сам иза, ал' се ништа не види.



Пита учитељица Перицу:  
– Перице, ко је разбио прозор?  
– А је л' Ви мислите да ћу ја одати властитог брата?

– Перице, ко је најлењији у твом разреду?  
– Не знам.  
– Па како то да не знаш. То је онај ко у разреду само седи и гледа како други раде.  
– Ааа, па то је учитељица!

Пита учитељица:  
– Перице, зашто си преписивао на тесту?  
Али, како знате?  
– Па у 18. питању твоја је другарица написала *не знам*, а ти си написао: *ни ја!*



Мирјана Спасић  
Миша Будоровац VIII/4

## ЂАЧКИ ДНЕВНИК

### РОДИТЕЉИ

Мене и себе  
откада сам ђак, траже  
у оценама.

### ДРУГОВИ

Да немам брата,  
живео бих са њима  
у истој кући.

### УЧИТЕЉИЦА

Истим очима  
гледа и жмури. Види  
оно што треба.

### НАДИМАК

Само наставник  
не зна да се, у ствари,  
он тако зове.

### ДВОРИШТЕ

Тумачење сна  
ником није потребно.

Свако сваког зна.

### ТОРБА

Сишла са леђа  
у мали прст. Носим је  
целу у глави.

### УЏБЕНИК

Упознао ми  
око, руку, оловку,  
Мислим као он.

### СВЕСКА

Ђути о свему,  
а зна више од мене.

Нисам унутра.

### ТАБЛА

Занемело је,  
поприште свих истина.

Открива тајне.

### ЗАДАТАК

Не околишем,  
него не знам које је  
решење добро.

### ТЕСТ

Из лавиринта,  
излаз је ако уђем  
на права врата.

### ОЦЕЊИВАЊЕ

Наставник слуша  
мој одговор и не зна  
шта је у мени.

### ОЦЕНА

Бежим од сваке  
ни једна није добра  
као одлична.

### УСПЕХ

Средња оцена  
као да није моја.  
Мања од жеље.

### ЗВОНО

Када испитују,  
касни. Жури једино  
када је одмор.

### ИЗОСТАЈАЊЕ

Оправдано је  
само ако га таквим  
ја доживљавам.

### РАСПУСТ

Почетак и крај  
најрадоснији. Исто  
као и школа.

## РАСПОРЕД ЧАСОВА

### СРПСКИ ЈЕЗИК

Прочитао сам  
сву домаћу лектуру.  
Мало за живот.

### СТРАНИ ЈЕЗИК

Могли бисмо се  
разумети и кад би  
они наш знали.

### ЛИКОВНА КУЛТУРА

Виђено само  
руком, има друкчији  
облик и боју.

### МУЗИЧКА КУЛТУРА

Док мелодијом  
обликујем мисао  
нота измиче.

### ПРИРОДА И ДРУШТВО

Ја знам шта раде  
родитељи на послу.  
Они не знају.

### ПОЗНАВАЊЕ ПРИРОДЕ

Људску природу  
спорије упознајем  
од сваке друге.

### ПОЗНАВАЊЕ ДРУШТВА

И мој друг и ја  
чинимо друштво, мада  
тек одрастамо.

### ИСТОРИЈА

Памтимо претке  
ради лепше прошлости  
која долази.

### ГЕОГРАФИЈА

Знам све државе,  
али не и границе  
у понашању.

### ФИЗИКА

Њене законе  
само ђаци у школи  
могу мењати.

### МАТЕМАТИКА

Свет бројки није  
као наш. Тамо се све  
може сложити.

### БИОЛОГИЈА

Разликују се  
животиње и биљке  
сличније нама.

### ХЕМИЈА

Прорадила је  
и заљубио сам се.  
Ништа не схватам.

### ТЕХНИЧКО ОБРАЗОВАЊЕ

Руке могу све  
уз помоћ доброг ока  
и још некога.

### ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ

Кад год зажелим  
престићи себе, први  
стигнем до циља.

### ИЗБОРНИ ПРЕДМЕТ

Бирали смо га  
сами, да би он после  
изабрао нас.

### ВЛАДАЊЕ

Збиру предмета,  
Једнако, а нема га  
у распореду.

### Пролећна песма

Један цветић плаво-жут  
диже гласић мало љут:  
„Где сте ласте, где сте роде  
зар да кише игру воде?”

Пролеће нам дивно стиже  
и шарено цвеће ниже.  
Висибаве, нарцис жут,  
и по који бумбар љут.

Пролећно се коло шири,  
веселе се и лептири.  
Природа нам слику ствара  
од цветића, бубамара.

Дивну слику нама пружа  
једна мала, жута ружа.  
Поносна и врло чиста,  
умила је роса бистра.

Само мече у пећини,  
чврсто спава у тишини.

*Катарина Кузмановић IV/4*

### Звуци завичаја

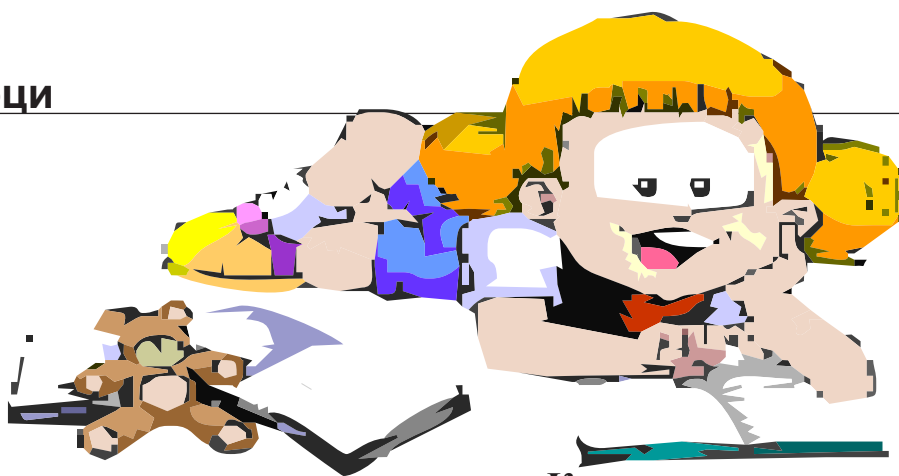
– Свуда пођи, кући дођи!  
И нису то празне речи.  
Домовина тугу лечи.

Има пуно лепих места,  
лепих села и градова,  
али нигде таквог сјаја  
као из мог завичаја.

Певају се свуда песме,  
играју се разне игре,  
свако има обичаје,  
као код нас нигде није!

Нек се наша песма пева,  
нека коло нема краја,  
нек се чују на крају света  
звуци мог завичаја!

*Михајло Дујкић III/2*



### Будимо људи

Помислих начас, некога мрзим  
Затечен, згрожен,  
одагнах мисао вијугама брзим.  
Како је силна та потреба била  
У глави се за трен свила  
Потпуно нова мисао мила.  
Ја волим силно...осећам то.  
Сигуран, смирен,  
Победоносно верујем у добро,  
Не у зло.

Пожелех једном туђу срећу.  
Постиђен, погнут,  
Завапих, ја то нећу.  
Обмане се бојим  
У замке се њене упада лако.  
Рекох: „Човек буди,  
не ствара се срећа тако”.

Дижем главу ка Сунцу.  
Осветљен, озарен  
схватам, срећа је  
само сазнање то.  
Положих главу  
На јастук бели од чистоте  
Осећаја мојих изаткан.  
Узвишено растем, не дам  
да ме из сна буди  
ружна слика коју  
Стварам сам.  
Преклињем, будимо људи!

*Алекса Младеновић*

### „Како да душу спутам, Да се твоје не такнем”

Куд год да кренем,  
Где год се окренем  
Свуд тебе видим,  
Све ми на тебе мирише  
Душа за тобом уздише.

Уселиле се у срце моје  
Зелене очи твоје,  
А твој чуперак плави  
Мота се по мојој глави.  
Бесциљно сатима лутам,  
Јер хоћу да душу своју спутам  
И хоћу да натерам себе  
Да престанем да мислим на тебе.

Ал' не иде ми то лако,  
Ма не иде ми баш никако.  
Уселио си се без питања  
У моје срце, у целу мене  
Притиснуо ми својом добротом душу  
Попут најтврђе стене,  
А да то то и не знаш,  
Нити ти на памет пада  
Да о теби снови  
Девојчица једна из твога града.

Како да душу спутам,  
Да се твоје не такнем?  
Како да твоје присуство  
Из мога бића макнем,  
А да ти то не опазиш,  
Па да ми, као пре,  
Онако у пролазу  
Руку на раме ставиш,  
Ил' прстима кроз косу прођеш,  
Или ко друг, да код мене  
На колаче и кафу дођеш.

Како да души својој кажем  
Да ми се свиђаш ко друг само?  
Како?  
Када срце зна да ћу ја да слажем,  
Па шта год да кажем,  
Ја на тебе мислим непрестано.  
*Невена Миленковић VIII/1*

## Дај ми крила један круг

Можда на овоме свету,  
постоји неко тајно, шарено место  
које годи и прија сваком детету.

Место где се преливају дугине боје,  
место где расте миришљаво цвеће  
које је препуно среће.

Тамо нема ни свађе ни вике  
нема батина, ни ратова  
тамо се свако смеје и ужива  
и баш свако, ама баш свако има мира.

Облаци су бели, мора светло плава,  
плаже простране и чисте  
и тамо мој сан спава.

Волела бих да обиђем то место,  
место где се не иде често,  
па те молим  
дај ми крила један круг  
да и ја видим то шарено место на овоме свету  
које годи и прија свакоме детету.

*Лола Јанићијевић IV/1*

## ЗАКЛОН ВЕТРУ (Шта је учитељ?)

Неки часови се спонтано, сами од себе десе и деца на њима уче широко и дубоко о љубави, музици, животу, природи... Спонтано, ненаметљиво, али је знање живо. Такви часови се урезају у душе ученика, а кад слушаш учитеља срцем, добијаш знање које је вечно у теби!!!

Спонтаност, да спонтаност је оно што је изашло из школе, јер су наставници слуђени плановима, програмима, писањем припрема, планирањем часова... Да би час био интересантан, наставник треба бити такав, треба да изађе из клишеа, да превазиђе план и програм, да себе уздигне и изађе из загушљиве учионице, да затвори монотоне уџбенике, да се дисконектује из виртуелног света информација и лебди у простору ван времена и ограничења. А онда невероватно постаје опипљиво и чудесно блиско, учи се осећањима, душом. Ум се умири и не двоуми, знање се прима ко боца крви. Реанимација.

Да, учитељ треба да црта у песку и истовремено да буде заклон ветру који се немилосрдно труди да поквари слику.

... Књиге су огледала; у њима видиш само оно што већ постоји у теби.

... Књига је јединствена, преносива магија. *(Стивен Кинг)*

... Добру књигу чини добар читалац. *(Ралф Волдо Емерсон)*

... Књижевност открива оно што стварност скрива. *(Дасмин Вест)*

... Шта је друго читање него разговор у тишини. *(Волтер Севици)*

... Читај да би живео. *(Густав Флобер)*

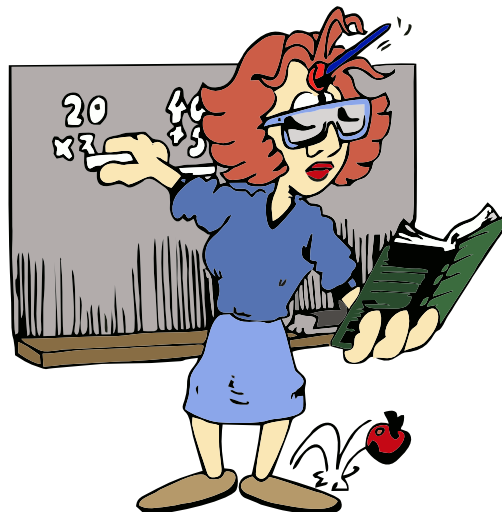
... Библиотеке се не праве, оне расту. *(Агустин Бирел)*

... Књига није храна, али је посланица. *(Тин Ујевећ)*

... Ко је савијен над књигом, тај усправно хода.

... Сигуран знак добре књиге је да нам се, што смо старији, све више допада. *(Дори Лихтенберг)*

... Књиге су најтиши и најсталнији пријатељи. Оне су најприхватљивији и најмудрији саветници и најстрпљивији учитељи. *(Чарлс Елиот)*



*Сања Маринковић*

1. Домаћи филм „Марш на Дрину“ приказује догађаје пре и за време битке на:
- Колубари
  - Мачковом камену
  - Церу
  - Кајмакчалану
2. Радња филма „Непријатељ пред вратима“ (са Џад Лоуом као снајперистом Зајцевим) приказује догађаје у време битке за:
- Лењинград
  - Стаљинград
  - Курск
  - Москву
3. Као генерал Максимус - Расел Кроу је у филму „Гладијатор“ био официр:
- египатске војске
  - грчке војске
  - феничанске војске
  - римске војске
4. Франко Неро је био Бановић Страхиња у истоименом филму са тематиком из периода:
- старог века
  - средњег века
  - новог века
  - савременог доба
5. Играни и анимирани(цртани) филмови о авантурама Астерикса и Обеликса рађени су по чувеном стрипу. Радња серијала филмова догађа се у:
- старом веку
  - средњем веку
  - новом веку
  - савременом добу
6. Чувени роман Маргарет Мичел „Прохујало са вихором“ има своју још чувенију филмску верзију. Радња романа (па и филма) приказује део америчке историје у време:
- рата за независност САД
  - грађанског рата севера и југа
  - Првог светског рата
  - Другог светског рата
7. Филм „Бој на Косову“ редитеља Здравка Шотре приказује догађај из наше националне историје који се догодио:
- 27. септембра 1371. године
  - 25. децембра 1371. године
  - 28. јуна 1389. године
  - 29. маја 1453. године
8. Хомерова „Илијада“ има своју филмску верзију под називом:
- Авантуре Одисеја
  - 300
  - Александар
  - Троја



9. Емир Кустурица је духовито представио бомбардовање Београда 6.априла 1941. у филму:

- Сјећаш ли се Доли Бел
- Подземље
- Отац на службеном путу
- Дом за вешање

10. Домаћи филм редитеља Слободана Шијана чија се радња завршава на дан бомбардовања Београда 6.априла 1941. године је:

- Ко то тамо пева
- Маратонци трче почасни круг
- Давитељ против давитеља
- Кост од мамута

**Неколико напомена о квизу:**

1. За свако питање постоји само један тачан одговор.
2. На питање треба одговорити уписивањем знака ✓ у једну од понуђених кућица.
3. Свако питање се бодује једним поеном.

*Јасминка Шкиљевић*

**Да ли знате?**



Зarez направљен на кори стабла увек остаје на истом размаку од тла иако стабло константно расте.



За један килограм меда пчеле морају посетити четири милиона цветова и прећи пут четири пута дужи од Земљиног обима.



Ако бисте носили слушалице само један сат, повећали бисте број бактерија у свом уху 700 пута.



Морски пси се никада не разбољевају јер су имуни на све познате врсте болести.



Лубеница је поврће, а парадајз воће.



Жирафе немају гласне жице.

*Дејан Радоњић*

Надимци представљају посебно и незванично име за особе, ствари или места. Користе се уместо или упоредо са правим именом, а добијају се или се дају некоме или нечему са одређеним разлогом због наклоности или поштовања, подсмеха и омаловажавања, одмила, а неретко се и наслеђују од најближих. Обично су надимци краћи од имена и тиме олакшавају ословљавање у комуникацији. Надимак је врло ефектан кад постане саставни део имена који је свима препознатљив у том облику. Надимке треба разликовати од *псевдонима* (лажног или другог имена под којим се нека особа представља) и *титула* (назив уз име којим се обележава статус те особе).

Већина ученика има одређени надимак који их чини препознатљивим у друштву. Будући да су надимци веома распрострањени у међусобној комуникацији ученика, а да је њихов постанак врло специфичан, у раду се детаљније бавимо њиховим творбом: издвајамо творбену основу и суфиксе, а на основу значења истражујемо њихов тип (пејоративни, хипокористични и сл.).

Прикупљено је и анализирано 102 надимка ученика седмог разреда.

Од личног имена је настало 66 надимака и то углавном извођењем. Најчешћи суфикси који се додају на скраћену творбену основу личног имена су: -а (*Веља, Лаза, Ната, Јова, Влада, Арса, Мара, Теа, Васа*); -ја (*Млађа, Нађа*), затим -е (*Маре, Даре, Боре*), -ки (*Аки, Лаки, Влаки, Маки, Крки, Боки, Дуки, Мики*); -ца (*Неца, Пеца, Дуца, Јоца, Крца*), -ка (*Јока, Кика, Машка, Мицка, Невенка*), -ча (*Ивча*); -ко (*Фићко, Дуцко, Мићко, Душко*), -ћа (*Фића*); -ица (*Миленица, Машица*), -ша (*Миша, Деша*); -че (*Миленче*); -чи (*Анчи*); -ић (*Милић*), -ца (*Ница*). Највише је примера са суфиксом -а, -ки, -ка, -ца, а најмање са суфиксима -ћа, -че, -ић, -ца.

Творбена основа је у највећем броју случаја окрњена, али има и примера са целом/пуном основом: *Милић, Миленче, Машица, Невенка*.

Надимци *Мица* (од *Милица*), *Нена* (од *Невена*), *Ана* (од *Андреа*) нису настали извођењем већ избацивањем једног од слогова творбене основе (унутрашњег или почетног слога или слогова): *Лена* (од *Милена*), *Јана* (од *Андријана*). Интересантни су облици *Фифи* од *Филип*, *Мими* од *Милица* који би се могли тумачити дуплирањем првог слога. Надимак *Цока* је специфичан јер је можда настао гласовним преметањем у надимку *Ацко*.

Обично се очекује да су надимци краћи од имена, међутим, међу забележеним примерима има супротних потврда (*Невенка*←*Невена*; *Миленица*←*Милена*; *Машка*←*Маша*; *Милић*←*Мила*). *Маша* је једино забележено име које је пореклом надимак.

Некада нови надимак настаје из првобитног (*Мицка*←*Мица*, *Фићко*←*Фића*, *Дуцко*←*Дуца*, *Анђео*←*Анђела*) или као својеврсна игра речима (*Мица* – *Меца*).

Постоје и исти надимци за различита имена ученика и ученица (*Маки*←*Маша, Младен*; *Аки*←*Андреја, Андреа*).

Од презимена извођењем је настало 24 надимка. Суфиксом -а су настали надимци: *Преда, Бурта, Денда, Трифа, Гаја, Плеша, Божса, Ђира, Будра, Ранча, Коста, Петра*. Суфиксом -ле: *Спале, Цвеле*, -ка (*Магдалинка, Савићка, Бусићка, Митровићка, Здравковићка*), -о (*Цветко, Вељко, Петко*). У само једном примеру се јављају суфикси -ула (*Цокула*), -ча (*Ковча*).

Надимци са суфиксом -ка: *Савићка, Бусићка, Митровићка, Здравковићка* имају исти облик као кад се њима именувала удата особа, док надимци типа *Цветко, Вељко, Петко, Стојадин* су исти као и мотивне речи које су послужиле за грађење презимена. Они као да враћају грађење презимена на почетак јер су од њих путем присвојног придева и суфикса -ић изведени.

И у овој групи има примера са целом и окрњеном творбеном основом: (уп. *Савићка* и *Спале*).

Јана је једино забележено име које је пореклом надимак.

Надимци настали по некој карактерној особини или физичком изгледу су малобројни (само 12), али су најинтересантнији по постанку и значењу:

- мали: *Пеглица* (по аутомобилу), *Пики*,
- смешан, забаван: *Кери* (по глумцу *Џимију Керију*),
- буцкаст: *Дрма* (од глагола *дрмати*),
- лепа, слатка: *Милкинис* (по чоколади),
- знатижељна: *Шерли* (по дететкиву *Шерлоку Хомсу*),
- бледа, бела (по боји тена): *Бела*,
- црнопут: *Црни*
- детињаст: *Бебац* (понаша се као беба)
  - *Кокодикс* (према имену цртаног јунака *Астерикс*)
  - *Кина* (личи на *Кинезе*)

Једино је надимак *Рајка*, како је у анкети написано, настао од имена симпатије Раја суфиксом –ка (Рајина симпатија). У овој групи се не може говорити мање или више заступљеним суфиксима јер је скоро сваки надимак настао другачијим суфиксом: -ац (*Бебац*), -а (*Дрма*), -и (*Шерли*) или творбом претварањем од придева (*Бела*, *Црни*).

У овој групи се јасније него у претходним може уочити да су многи надимци иронични (*Пеглица*), па чак и погрдни (*Дрма*, *Кина*). Неки од ових надимака настали су можда са жељом разликовања деце са истим именом *Фића Пеглица*.

<sup>1</sup> Најчешће се извођење (или деривација) дефинише као творба речи помоћу додавања суфикса на творбену основу (4). За извођење користи и термин суфиксација, мада у ширем слислу и префиксација представља извођење (5).

<sup>2</sup> У називима аутомобила се најбоље види наша маштовитост јер поред званичних, направљена су им и она од мила. Тако нпр. ЗАСТАВА 101 је названа „стојадин”, скупочени *мерцедес* је постао „мечка”, *фолксваген* „фолсика”, а мали пољски 126 PGL – *пеглица* (6.).

<sup>3</sup> Творба претварањем представља прелазак из једне врсте речи у другу (4).

Јован Ђорђевић VIII/4

## Пет најчитанијих књига

на Дечијем одељењу Народне библиотеке у Бору

Серијал  
Дневник Шоњавка  
Џеф Кини  
Дерета, 2013.



Серијал  
Зврле мрак  
Мајкл Лоренс  
Одисеја, 2006.

Капетан Гаћероне  
Дејв Пилки  
Младинска књига,  
2009.



Серијал  
Зодијак девојке  
Кети Хопкинс  
Алнари, 2010.

Књига за сваку девојчицу  
Виолета Бабић  
Креативни центар, 2010.



**Tell the doctor what's wrong with this guy in plain English.**

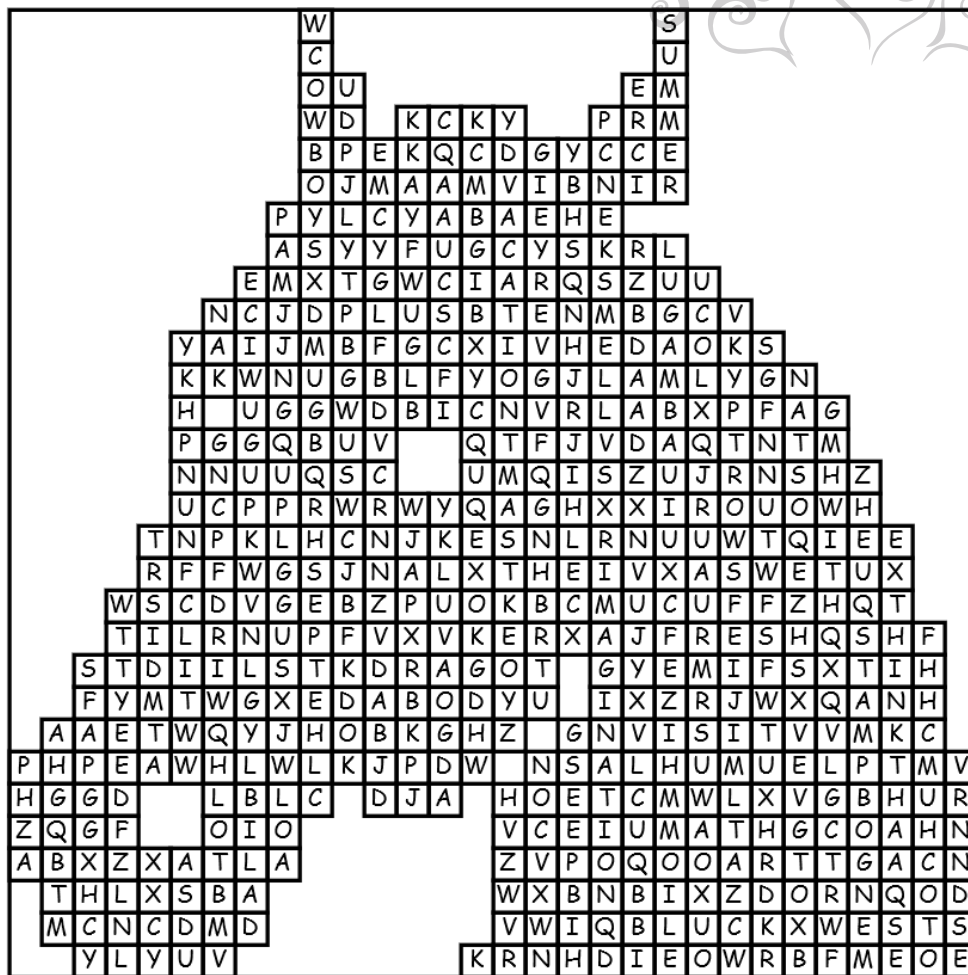
Doctor, doctor, I've got two theik, a near rake, sore rise, bruise darms, a stummer cake, and I far tall the time!




**Choose the correct option and you will learn some English proverbs on love!**


- Love conquers \_\_\_\_\_. (everything/everyone/all)
- Love will \_\_\_\_\_ a way. (find/ look for/ get)
- Love \_\_\_\_\_ blind. (will be/is/was)
- Love makes the \_\_\_\_\_ go round. (man/ woman/ world)
- Love sees \_\_\_\_\_ faults. (no/any/ not many)
- Love sees \_\_\_\_\_ faults. (no/any/ not many)


**Word Search: How I Spent My Summer Vacation**





- |         |             |         |          |       |
|---------|-------------|---------|----------|-------|
| COWBOYS | IMAGINATION | SUMMER  | VACATION | VISIT |
| WEST    | STAMP       | SMELL   | STILL    | BODY  |
| CUFF    | DRAG        | FRESH   | WITH     | LOCK  |
| LUCK    | MATH        | GETTING | THINK    | PLUS  |


 **Ученик:** „Наставниче, ја читам мисли”.  
**Наставник:** „Добро, шта ја у овом тренутку мислим?”  
**Ученик:** „Срамота ме да кажем”.


 **Ученик петог разреда тражи свог разредног и пита:** „Да ли је ту Жика?”  
**Један од наставника запрепашћено:** „Дали се тако каже?”  
**Ученик:** „Живојин, извините!”


 **Наставник:** „Шта је народна књижевност?”  
**Ученик:** „То је књижевност која се преносила од уста до уста!”


 Наставник пита једну ученицу, али она ћути.  
**Наставник:** „Шта је било, Нађа?”  
**Ученица:** „Убаговала сам се, наставниче!”  
**Наставник:** „Пробај да се рестартујеш, па да наставимо да радимо!”


 **Ученик се изнервирао што је група до њега искористила његову идеју, па каже:** „Наставниче, брате, краду нам форе!”


 **Наставник видећи ученика са капуљачом пита:** „Добро, Стефане, што си ставио капу кад је толико топло?”  
**Друг до њега добацује:** „Да му не би испариле идеје, наставниче!”


 **Наставница:** „Филипе, затвори прозор, напољу је хладно!”  
**Ученик:** „Ако затворим прозор, напољу ће и даље бити хладно”.

 **Наставник:** „Избацићу оне који причају, а следећи пут ћу избацили оне који буду причали!”


 **Наставник:** „Ако ти је лоше, Теодора, можеш да одеш кући”.  
**Један ученик добацује:** „Ево могу ја, ако она неће”.


 **Ученица причајући о Светом Сави каже да је Свети Сава свратио у кладоницу.**  
**Наставник:** „Где то пише?”  
**Ученица:** „Ево, наставниче, у механу!”

 **Наставник:** „Како видиш сутра себе?”  
**Ученик:** „Вероватно, овако чупавог у огледалу”.

 **Разредни старешина је сазвао претчас јер је одељење побегло са часа историје.**  
**Сви се уплашили, али један каже:** „Ми мислили биће Крвава бајка, други део”.

**Разредни:** „Нисам то планирао, већ...”  
**У то време, други ученик добацује:** „Вероватно, Сечу кнезова”.

 **Ученик:** „Наставниче, он је био познати критикатор!”

 **Наставница:** „Добро, Филипе, да ли сам ти ја мама, тата, брат, сестра, па да ми се тако обрађаш?”  
**Ученик:** „Не дај, боже!”

### Писмени задаци

Понекад када добијем јединицу из математике, почнем да плачем, али не сама већ уз музику (*Оно што ме чини срећним*).

То је догађај који ћу памтити до краја живота, а можда и после тога (*То се не заборавља*).

Волела бих да распуст траје као Мала невеста (*Школа мојих снова*).

Моја генерација и ја више размишљамо о летњем распусту, него о школи (*Лице и личије моје генерације*).

Питали су ме да ли сам ожећен, а ја сам одговорио да имам девојку, али не и жену и децу (*Наш сусрет после 15 година*).

Овај састав није толико добро написан и не описује толико детаљно Србију, али ово је било једно моје писмо (*Писмо из Србије*).



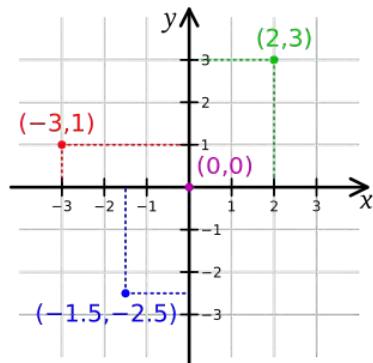
„Cogito ergo sum”.  
Мислим, дакле, постојим.

Рене Декарт

Рене Декарт (1596–1650)

Рене Декарт је рођен 1596. године у Француској. За време је школовања је имао проблема са здрављем па је добио дозволу да остаје у кревету до 11 ујутру. Ту навику је задржао до краја живота. Студентске дане је провео као и сваки имућнији студент: проводио се са лепим женама, лумповао, мачевао и јахао, али је увек добијао најбоље оцене на испитима. По завршетку школовања живео је усамљеним животом и често је мењао место боравка. Бавио се филозофијом и математиком и написао пуно научних дела.

Његов највећи допринос математици је Декартов координатни систем.



Године 1649. шведска краљица Кристина убедила је Декарта да дође у Стокхолм и буде јој учитељ. У тренутку када је дошао на њен двор она је имала 23 године и већ 17 година се налазила на престолу. Имала је чудне навике. Спавала је само 5 сати дневно и живела у хладним просторијама попут Снежне краљице. Желела је часове геометрије у 5 сати ујутру, тако да је Декарт морао да разбије своју навику касног устајања. После само неколико месеци проведених на хладној северној клими, ходајући свако јутро до палате, Декарт је умро 11. фебруара 1650. године од запаљења плућа.

Тест интелигенције

Да ли одлична интелигенција мора бити гарант д о б р о г размишљања?

Пред ученике у А м е р и ц и постављена су следећа 3 питања

како би се испитала повезаност интелигенције и исправног размишљања.

Пробајте и ви да одговорите на следећа 3 питања :



••• Палица за бејзбол и лоптица коштају заједно 1,10 долара а палица је скупља од лоптице за 1 долар. Колико кошта лоптица?

••• Ако 5 машина за 5 минута произведе 5 колачића, за које време 100 машина произведе 100 колачића?

••• На језеру је много локвања и свакога дана површина на језеру прекривена локвањима удвостручава се. Да би се прекрило цело језеро потребно је 48 дана. Колико је дана потребно да се прекрије пола језера?

Размишљај још мало



Настави започете низове...

- а) 3, 7, 11, 15, 19, \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_
- б) 1, 2, 5, 6, 9, 10, \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_
- в) 19, 1, 17, 1, 15, 1, \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_
- г) 3, 6, 5, 10, 9, 18, 17, \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_
- д) 22, 19, 17, 16, 13, 11, 10, \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_
- ђ) 3, 4, 7, 12, 19, 28, \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_
- е) 1, 1, 2, 3, 5, 8, \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_, \_\_\_\_\_

Пронађи грешку



$$10^2 - 10^2 = 100 - 100$$

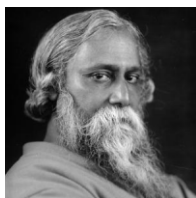
$$(\cancel{10} - \cancel{10})(10 + 10) = 10(\cancel{10} - \cancel{10})$$

$$20 = 10$$

Ако сте бар нешто решили, морали сте да мислите. У сваком случају са сваким новим знањем ви напредујете а он ?



Александра Бошковић



Чезнем да ти кажем најлепше речи које ти имам рећи, али се не усуђујем страхујући да у њих не би веровала. Зато у тамном кутку лажем себе и тугујем.

Смејем се својим осећањима страхујући да би то могла ти учинити.

Чезнем да ти дам велики поклон и љубав докажем, али се не усуђујем страхујући да би га одбацила.

Зато чувам једну ружу која чека да у твоје руке падне.

Пишем ти писма страхујући да би ружа увела и моју љубав однела.

Чезнем да те загрлим, али се не усуђујем страхујући да би ме одгурнула.

Зато те ударам лагано док ми душа пати.

Остављам те заувек са речима „Волим те”, плашећи се да те моја близина не удаљи од мене.

„41” продужетак песме  
(из збирке *Градинар*, Рабиндранат Тагоре)

Чезнем да те заборавим за сва времена  
али се не усуђујем јер бих сигурно полудео  
полудео за тобом, свађајући се са собом.

Зато стално покушавам да останем  
у твојем друштву.

Твоја стална присутност  
повећава моју одсутност.

Чезнем да можеш да осетиш  
све оно што и ја осећам.

Да осетиш бол, тугу, љутњу,  
срећу, радост, раздраганост.

Хоћу да се смејеш, али да се  
смејеш са осећањем.

Чезнем да ме погледаш без  
скретања са теме.

Желим да ме погледаш, и  
не мораш рећи ништа.

Волео бих да ми погледом  
пренесеш своја осећања.

Чезнем да ти кажем

да те волим,

и да ти признам

моју љубав.

Али се плашим

да ћеш ме погрешно схватити,

и да ми нећеш вратити истом мером.

Чезнем да ти кажем најнежније речи

које постоје, али се плашим

да ћеш ме замрзети и

да ћеш ме оставити и заборавити.

Чезнем да те држим за руку,

и да се шетам поред тебе.

Да у одсјају твоје фонтане

више не видиш само један

већ два одсјаја.

Невена Митић VII/1

Ана Марјановић VII/1

Катарина Вога VII/1

Владимир Котур VIII/1

# СПОРТСКЕ ИГРЕ МЛАДИХ Сплит, 2014. године

## ВАТРЕНИ ИГРАЧИ УЧЕНИЦИ ПРВОГ И ДРУГОГ РАЗРЕДА



## ПОБЕДНИЦИ У ИГРИ ИЗМЕЂУ ДВЕ ВАТРЕ

